

17.10 23/8 1995

Kirsten Flagstad og USA

I debatten om Kirsten Flagstad og hennes skjebne er et viktig poeng kommet i bakgrunnen:

Når Flagstad møtte kalde vinder i årene etter krigen, skyldtes det ikke bare stemningen her hjemme. I enda større grad var det amerikansk presse og opinion som ledet an i noe som lignet en hetskampanje mot henne. Godt hjulpet, riktignok, av den norske ambassade i Washington.

Da hun i maidagene 1945 uttalte at hun ønsket å dra tilbake til USA, fikk det en høyst blandet mottagelse i amerikanske aviser. Og da hun to år etter kommer til New York, utsettes hun for en pressekonferanse som hun selv følger som et tredjegradsforhør.

Til tross for at hun medbringer attest for nasjonal holdning, undertegnet av Norges høyesterettsjustitiarius, blir hun gang på gang angrepet i den amerikanske pressen. Og da hun drar på turné til amerikanske byer, møter det opp demonstranter utenfor konsertlokalene – væpnet med slagord som «Chicagos kvinner ønsker ikke quislinger velkommen».

Først ved tilbakekomsten til Metropolitan i 1951 – etter ti års fravær – later det til at den siste skansen er brutt. Men det tok altså sin tid – også utenfor fedrelandet.

Det er riktig at det drøydde en stund før Kirsten Flagstad fikk innvilget pass og utreisetillatelse fra Norge. Det hang bl.a. sammen med at hun var et viktig vitne i landssviksaken mot sin mann, Henry Johansen.

HAAGEN RINGNES, Oslo